

वा०रा०

॥ १३२ ॥

चक्षुर्भ्यां न पश्यामि मुमूर्षुत्वादिति भावः ॥ ६१ ॥ न हि द्रक्ष्यंतीति ॥ इह विद्यमानान् स्वेष्टबंधूनि ति शेषः ॥ इतः परं त्वत्स्पर्शादिकं मे दुर्लभमिति भावः ॥ यदि मामद्य रामः स
कृदपि स्पृशेत् ॥ अन्वारभेत् किञ्चिद्द्वारा वा स्पृशेत् ॥ ६२ ॥ यदि वा धनं कोशं यौवराज्यं वा लभेन तदा जीवेयं ॥ राघवे यन्मया कृतं विवासनरूपं तन्मे वृत्तस्य सदृशं ॥ ६३ ॥
अनेन रामेण यन्मया कृतं राज्यं त्यक्त्वा मद्बचः परिपालनरूपं तत्तस्यैव सदृशं ॥ अनन्वयोत्रालंकारः ॥ मत्सदृशोऽन्यायकृत् रामसदृश उचितकर्ता च भुवि नाभूदस्ति

अ० कां०

यदहं पुत्रशोकेन संत्यजिष्यामि जीवितं ॥ चक्षुर्भ्यां त्वानं पश्यामि कौसल्ये त्वं हि मां स्पृश ॥ ६१ ॥ यमक्षयमनुप्राप्ता द्रक्ष्यंति न हि मानवाः
यदि मां संस्पृशेद्रामः सकृदन्वारभेत वा ॥ ६२ ॥ धनं वा यौवराज्यं वा जीवेयमिति मे मतिः ॥ न तन्मे सदृशं दिव्यं यन्मया राघवे कृतं ॥ ६३ ॥
सदृशं तत्तु तस्यैव यदनेन कृतं मयि ॥ दुर्दत्तमपि कः पुत्रं त्यजेद्भुवि विचक्षणः ॥ ६४ ॥ कश्च प्रव्राज्यमानो वानासूयेत्यितरं सुतः ॥ चक्षु
पा त्वानं पश्यामि स्मृतिर्मम विलुप्यते ॥ ६५ ॥ दूता वैवस्वतस्यैते कौसल्ये त्वरयंति मां ॥ अतस्तु किंदुःखतरं यदहं जीवितक्षये ॥ ६६ ॥
न हि पश्यामि धर्मज्ञं रामं सत्यपराक्रमं ॥ तस्यादर्शनजः शोकः सुतस्याप्रतिकर्मणः ॥ ६७ ॥ उच्छ्रोषयति वै प्राणान् वारिस्तौकमिवातपः ॥
न ते मनुष्या देवास्ते ये चारुशुभकुण्डलं ॥ ६८ ॥ मुखं द्रक्ष्यंति रामस्य वर्षे पंचदशे पुनः ॥ पद्मपत्रेक्षणं मुभ्रुसुदंष्ट्रं चारुनासिकं ॥ ६९ ॥
धन्या द्रक्ष्यंति रामस्य ताराधिपसमं मुखं ॥ सदृशं शारदस्येन्दोः फुल्लस्य कमलस्य च ॥ ७० ॥ सुगंधिममरामस्य धन्या द्रक्ष्यंति ये मुखं ॥
निवृत्तवनवासं तमयोध्यां पुनरागतं ॥ ७१ ॥

भविष्यति वान्य इत्याह ॥ दुर्दत्तमपीति ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ स्तोकमल्पं वारि आतपो

यथा शुष्कं करोति ॥ ये द्रक्ष्यंति न ते मनुष्याः किंतु देवांशा एव ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥

॥ १३२ ॥